

Îți mai aduci aminte marea?

Adrian Păunescu

Îți mai aduci aminte marea aflată pururea de gardă,
Îți mai aduci amint eplopilor tremurători din țărmul ei,
Îți mai aduci aminte zorii când soarele-ncepea să ardă
Dezmeticindu-ne ce suntem, sau ochii tăi, sau ochii mei

Îți mai aduci aminte noaptea ca o hipnoză peste creier,
Îți mai aduci aminte felul în care ne copilăream,
Îți mai aduci aminte rolul de somnifer al unui greier,
Îți mai aduci aminte sarea ce se cristaliza pe geam?

Îți mai aduci aminte totul, tăceri urmate de cuvinte,
Îți mai aduci aminte plânsul locomotivelor în gări,
Îți mai aduci aminte faptul că eu nu-mi mai aduc aminte,
Îți mai aduci aminte moartea cu-nfățișarea unei mări?

Eu am uitat de-atâta noapte întregul vis ce mă-mbătase
Senzațiile ei în creier mi le usuc ca pe idei,
Și cer să vină gunoierii s-o ia și-n pace să mă lase,
Ca să-mi aduc aminte munții din toate-adâncurile ei.